လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်အတွက် စကားချီး

ဆရာမောင်ဆွေသက် သူ့စာအုပ်အတွက် အမှာစာရေးပေးပါပြောလို့ပါ။ မောင်ဆွေသက်က စာအုပ်အချီးမှာ ကိုယ့်ထီးကိုယ့်နန်း ကိုယ့်ကြွခန်းနှင့် ကမ္ဘာ့အလယ် တင့်တင့်တယ်တယ် တည်ရှိခဲ့ကြရာမှ သူ့ကျွန်ဘဝရောက်ရပုံဖြင့် အစပျိုးထားသည်။ ဟုတ်ပါသည်။ အောက်မြန်မာနိုင်ငံက နှစ်ပေါင်း တစ်ရာကျော်၊ အထက်ဗမာပြည်က နှစ်ပေါင်း (၆၀)ကျော် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့လက်အောက် ရောက်ရသောအခါ မြန်မာနိုင်ငံရေးသမားများ၊ မျိုးချစ်များ၊ တော်လှန်ရေးသမားများသည် နည်းမျိုးစုံဖြင့် လွတ်လပ်ရေးရရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ရာ အသက်ပေါင်းများစွာ စတေးခံခဲ့ရသော်လည်း လွတ်လပ်ရေးကား အလှမ်းဝေးနေဆဲ ဖြစ်ပါလေသည်။

၁၉၄၀ ခုနှစ်ရောက်သောအခါ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲသည် အရှိန်အဟုန်မြင့်တင်လာခဲ့၏။ ကျောင်းသားသမဂ္ဂက ဦးဆောင်ကာ ခြေစုံပစ် ပါဝင်လာခဲ့သည်။ ၁၉၄၀ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် All Burma STUDENT Union ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်က ဦးဆောင်ပြီး ကျောင်းသားသမဂ္ဂညီလာခံ၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ကျောင်းသားလွှတ်တော်ကို ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် သမဂ္ဂအဆောက်အဦးတွင် ကျင်းပသည်။ တစ်နိုင်ငံလုံးရှိ ကျောင်းသားသမဂ္ဂနှင့် ကိုယ်စားလှယ်များ စုံစုံညီညီ တက်ရောက်ကြသည့် သမိုင်းဝင်လွတ်လပ်ရေး လှုပ်ရှားမှုကြီး ဖြစ်ပါလေသည်။

ကျောင်းသားညီလာခံမှာ လွတ်လပ်ရေးအတွက် အင်္ဂလိပ်ထံမှ တောင်းယူ၍မရ၊ တိုက်ယူရတော့မည်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး ကျွန်တော်တို့သံမဏိတပ်ဗိုလ်တွေကို ရာဘာတောထဲမှာ စစ်သင်တန်းပေးသည်။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး ကျောင်းသားတွေဟာ ကျောင်းစာကိုဖြတ်ပြီး လှုပ်ရှားမှုကြီးမှာ ခြေစုံပစ်ဝင်ခဲ့ကြသည်။ စစ်ကြိုခေတ်ကစပြီး လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲဝင်ပြီး ယနေ့ လွတ်လပ်ရေးရပြီးအောင်အထိ ကိုယ်တိုင်ပါဝင်ခဲ့ကြကာ အသက်မသေ

ကျန်ရှိနေသူတွေကို ဆရာမောင်ဆွေသက်က လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်မှာ ရေးသားထားတာ ဖြစ်ပါသည်။

ပထမပုံရိပ်မှာ ကျွန်တော့်ကိုတွေ့ပြီးရေးထားသည်။ အဲဒီမှာ ကျွန်တော်ပြောချင်တာက စစ်ကြိုခေတ် တစ်လျှောက်လုံး လွတ်လပ်ရေးလှုပ်ရှားမှုမှာ ကျွန်တော်က စစ်ကိုင်းကျောင်းသမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌ ကျောင်းသားသံမဏိတပ်ဗိုလ် မောင်အောင်ကြည်နာမည်နှင့်ဖြစ်ပြီး တပ်ရောက်တော့ ဗိုလ်စောမြင့်ဖြစ်နေသည်။

အဲဒါဖြစ်ရတာက ၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ဂျပန်ပြန် ရဲဘော်သုံးကျိပ်ဝင် ဗိုလ်လင်းယုန်ရဲ့ အရာရှိစစ်သင်တန်းတက်ရတော့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဘီအိုင်အေ သင်တန်း တပ်စုတစ်ခုထဲမှာ အောင်ကြည်လေးယောက်ဖြစ်နေသည်။ ဆရာဗိုလ်လင်းယုန်က ကျွန်တော်တို့ကိုခေါ်တွေ့ပြီး "အောင်ကြည်လေးယောက်ဖြစ်နေတယ်။ မင်းတို့တိုင်ပင်ပြီး သုံးယောက်က အမည်ပြောင်းကြ"လို့ပြောသည်။ ကျွန်တော်တို့ထဲမှာ အသက်အကြီးဆုံး မန္တလေးသား ကိုအောင်ကြည်က ဒီထဲမှာ အသက်အကြီးဆုံးသူ့ကို ကိုအောင်ကြည်ဟု ခေါ်နေကြတာလည်း အတော်ကြာပြီဆိုပြီး အမည်ပြောင်း၍ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ပြောကြားသဖြင့် သူ့အား အောင်ကြည်ကြီးဟုခေါ်ရန် အားလုံးက သဘောတူလိုက်ကြပါသည်။ တစ်ဖန် မန္တလေးသား ဂျပန်ပြန် ဗိုလ်ဇေယျ၏ ယောက်ဖတော်မည့်သူ မောင်အောင်ကြည်က သူက အထဲထဲမှာ အသက်အငယ်ဆုံး တက္ကသိုလ်ရောက်စ မောင်အောင်ကြည်ဟု အမည်ပေးထားသဖြင့် နာမည်ပြောင်းရန် အခက်အခဲရှိပြီဖြစ်ကြောင်း တင်ပြသဖြင့် သူ့အား မောင်အောင်ကြည်လေးဟု ခေါ်သွားရန်ဖြစ်သည်။ ကျန် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်မှာ ဆင်ခြေပေးရန် မရှိသဖြင့် အမရပူရသား မောင်အောင်ကြည်က မောင်ခင်မောင်ဝင်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကျွန်စစ်ကိုင်းသား ကျွန်တော်က မောင်စောမြင့်ဟု အမည်ပြောင်းလိုက်တော့မှ နာမည်ကိစ္စကူးပြီး သွားလေတော့သည်။

ဘီအိုင်အေတပ်ထဲသို့ ဝင်ရတာလည်း မလွယ်ကူ။ နေရေး၊ ထိုင်ရေး၊

စားရေး၊ သောက်ရေး၊ အိပ်ရေးက အများနဲ့တန်းတူ နေရသည်။ လခမရ။ အိပ်ဖို့ စောင်တစ်ထည်၊ မိမိဘာသာစည်းရုံး၊ တပ်ထွက်ရန်အတွက် ပြည်သူလူထုထံမှ ထမင်းထုပ်ကို အားကိုးရသည်။ ဗိုလ်လင်းယုန်သင်တန်းတွင် ပြည်သူလူထုက လာရောက်ချက်ကျွေးသော ထမင်း အကောင်းဆုံးမှာ ဘူးသီးနှင့်အမဲသား၊ ရွှေဖရုံသီးနှင့်အမဲသား၊ ကျောက်ဖရုံသီးနှင့်အမဲသား၊ ပဲပင်ပေါက်နှင့်အမဲသားတို့ကို ရေလုံပြုတ် မိုးပြဲဒယ်နှင့်ချက်ပြီး ဟင်းတစ်မယ်ဖြင့် တစ်လှည့်စီ အဝကျွေးပါသည်။

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၂)

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၂)မှာ ကိုအောင်သူခေါ် သံမဏိဗိုလ်ချုပ်မောင်မောင်ကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ကိုအောင်သူသည် စစ်ကြိုခေတ်က ကျွန်တော်တို့လို မြင်းခြံမှ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်ဖြစ်ပါသည်။ နောက်မှ မြင်းခြံမှ ဆယ်တန်းအောင်က ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်သို့ရောက်ပြီး သမဂ္ဂခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်လာလေသည်။ ၁၉၄၀ ခုနှစ်၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် ကျင်းပသည့် ကျောင်းသားလွှတ်တော်တွင် ကျောင်းသားသံမဏိတပ် ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်လာပြီး ကျွန်တော်တို့ သံမဏိဗိုလ်များအား ရာဘာတောအုပ်ထဲတွင် သင်တန်းပေးခဲ့သည်။ ကျွန်တော်နှင့် အရင်းနှီးဆုံး ရဲဘော်ရဲဘက်တစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့သည်။

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၃)

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၃)မှာ သူရဦးထွန်းတင်မှာလည်း မြစ်ကြီးနားကျောင်းသားသမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌတို့ ဗမာအစည်းအရုံးဝင် နောက် မြေအောက်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်လာလေသည်။ တပ်ထဲသို့ ရောက်လာသောအခါ ကျွန်တော့်၏ သေနတ်ကိုင်တပ်ရင်း(၅)တွင် ရဲဘော်တစ်ဦးဖြစ်လာခဲ့သည်။ ရန်ကုန်သို့ ကေအင်ယူများ ထိုးဖောက်တိုက်သည့်အခါ အင်းစိန်တိုက်ပွဲတွင် သတ္တိရှိရှိ နောက်မဆုတ်တမ်း တိုက်ခိုက်သဖြင့် ထိုက်

ထိုက်တန်တန် သူရဘွဲ့ကို ရရှိသည်။ လမ်းစဉ်ပါတီခေတ်တွင် ဝန်ကြီးချုပ်အထိ ဖြစ်လာခဲ့သူ ကျွန်တော့်၏ ရဲဘော်ရဲဘက်ကြီး သူရဦးထွန်းတင် ဖြစ်ပါသည်။

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၄)

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၄)မှာ ဗိုလ်မှူးကြီးခင်မောင်သောင်းဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်နဲ့တစ်မြို့တည်း စစ်ကိုင်းသား ရပ်ကွက်အတူ ကျွန်တော့်အိမ်နှင့် သုံးလေးအိမ်သာခြားပြီး စစ်ကိုင်းသားအစိုးရ အထက်တန်းကျောင်းမှာ အတူနေသော ဆွေမျိုးလို ခင်မင်ရင်းနှီးနေသည်။ သူ့ကိုချစ်စနိုးဖြင့် အသောင်းဟုသာခေါ်သည်။

အသောင်းတစ်ယောက် ကျွန်တော်နှင့် နီးစပ်နေသူဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်တော့်ကျောင်းသားသမဂ္ဂထဲ ဝင်သည်။ ကျောင်းသားသံမဏိတပ်ထဲလည်း လိုက်ဝင်သည်။ စစ်ဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့က ဘီအိုင်အေ ဂျပန်ပြန် ဗိုလ်လင်းယုန်တပ်ထဲသို့ ဝင်သောအခါ စစ်ကိုင်းမှ အမရပူရသို့ အိမ်ကခိုးထွက်ပြီး ဘီအိုင်အေတပ်ထဲဝင်ရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။ လူကြီးတွေကလည်း အသက်ငယ်သေးသည်ဟုဆိုပြီး ချော့လွှတ်သည်။

တစ်ဖန် ဘီဒီအေခေတ်တွင် စစ်ကိုင်းသို့ ဗိုလ်ခင်မောင်လေးတပ်သား စုဆောင်းရန် ရောက်လာသောအခါတွင် အိမ်ကခိုးထွက်ပြီး အသက်လိမ်၍ တပ်ထဲဝင်သည်။ မိုးမိုးဟာရောစန် ကလောင်အမည်ဖြင့် သူရေးသော 'ဖန်းခင်းသောလမ်းမဟုတ်ပါ' စာအုပ်မှာ ကျွန်တော်အချီးရေးထားတာရှိသည်။ အတော်ကောင်းသော စာအုပ်ပါ။ အသေးစိတ်သိချင်ရင် စာအုပ်ရှာဖတ်ပါ။

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၅)

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၅)မှာ ဗိုလ်မှူးကြီးဝင်း(ငြိမ်း) ဖြစ်ပါသည်။ စစ်ကြိုခေတ်က ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ရောက်နှင့်နေပြီး သမဂ္ဂတာဝန်၊ အထူး

သဖြင့် မြေအောက်လှုပ်ရှားမှုတာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသည်။ စည်းရုံးရေးအရ ဘီအိုင်အေအကြံအဖြစ် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဆင်းရသည်။ အထင်လွဲတော့မလို ဖြစ်နေသည့် ကရင်-ဗမာချစ်ကြည်ရေးကို ဦးဆုံးဆောင်ရွက်ခဲ့ရသည်လည်း ဖြစ်ပေသည်။ ရဲဘော်သုံးကျိပ်တို့ ထိုင်းနိုင်ငံမှ တနင်္သာရီသို့ ဝင်လေသည်။ အင်္ဂလိပ်တပ်နှင့် တိုက်ခိုက်နေသည့် ဗိုလ်မိုးကြိုးနှင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့ ထားဝယ်သိမ်းပြီးသောအခါ ရဲဘော်သုံးကျိပ်ဝင် ဗိုလ်ရန်နိုင်ဦးဆောင်သော ဘီအိုင်အေစစ်ကြောင်းတစ်ကြောင်းကို ရေလမ်းခရီးဖြင့် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်သို့ တိုက်ရိုက်လွှတ်လိုက်သည်။ ဗိုလ်ဝင်းသည် ဗိုလ်ရန်နိုင်နှင့်အတူ ပူးပေါင်းဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်က မြစ်ဝကျွန်းပေါ် ဘီအိုင်အေလှုပ်ရှားမှုတွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဘောလုံးအသင်းသား ကိုဘစံသည် ဗိုလ်ဝင်းအဖြစ်လည်းကောင်း၊ နောင် တပ်မတော်တွင် ဗိုလ်မှူးချုပ်ဖြစ်လာမည့် ဗိုလ်မောင်မောင်က ဗိုလ်အောင်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဗိုလ်ရန်နိုင်တပ်တွင် ထင်ရှားကျော်ကြားလာခဲ့ပါလေသည်။

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၆)

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၆) ခင်မောင်ညို(မန်း)မှာ စစ်ကိုင်းကျောင်းသားသမဂ္ဂ၊ ကျွန်တော်က သမဂ္ဂ၊ သူက ကျွန်တော့်အမှုဆောင်၊ ကျွန်တော်တို့နောက် တောက်လျှောက် ဂျပန်ပြည်ထိ လိုက်လာသူဖြစ်ပြီး သူရေးသော 'အညတရ စစ်သည်တစ်ဦး၏မှတ်တမ်း' စာအုပ်တွင် သူ၏လွတ်လပ်ရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ချက်များ အပြည့်အစုံပါသည်။ ဖတ်သင့်သော သမိုင်းစာအုပ်ဖြစ်ပါသည်။

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၇)

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၇)မှာ နာမည်ကျော်ဗိုလ်ကလေးတင့်အောင်ကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ကျွန်တော်နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးပြီး အနုပညာလုပ်ငန်းများ အတူတကွ လုပ်ကိုင်ခဲ့သောကြောင့် ကျွန်တော်တို့က အစ်ကိုလေးဟုခေါ်

သည်။ သို့ရာတွင် သူသည် အနုပညာသမားသက်သက်သာမဟုတ်။ စစ်ကြိုခေတ် လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲတွင် ပါဝင်ခဲ့ဖူးသော ကျောင်းသားခေါင်းဆောင် သခင်တစ်ယောက်အဖြစ် ယခုမှ ကောင်းစွာသိရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၈)

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၈)မှာ ရဲဘော်ဖြူခေါင်းဆောင် ဗိုလ်စက်စိန်အကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ တပ်ရင်း(၅) အင်းစိန်ကို အကြီးအကျယ်တိုက်စဉ်က လှိုင်မြစ်တစ်ဖက်ကမ်း ကေအင်ဒီအိုကို ပိတ်ဆို့ရန် တာဝန်ယူရသော ရဲဘော်ဖြူ ဗိုလ်အောင်နိုင်နှင့် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သူသာ သိရသည်။ အသေးစိတ်ကို စာအုပ်တွင် လေ့လာနိုင်ပါသည်။

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၉)

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၉)မှာ ဆရာကြီးသာဂနိုးမှာ ထင်ရှားကျော်ကြားသော လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲဝင်တစ်ဦးဖြစ်သဖြင့် ဆရာမောင်ဆွေသက်၏ အမေးအဖြေအားလုံးကို သေချာစွာ ပြန်လည်ပြောကြားသွားနိုင်ပါသည်။

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၁၀)

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၁၀)ဖြစ်သော ဆရာဖိုးသောကြာမှာ စာပေသမားအဖြစ် အများက သိနေကြသော်လည်း ယခု မောင်ဆွေသက်စာအုပ်မှသာ လွတ်လပ်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းခဲ့သူဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၁၁)

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၁၁)မှာ ဗိုလ်မှူးကြီး ဇန်ကူးလ်မှာ ကျွန်တော်နှင့်အတူ အင်းစိန်တိုက်ပွဲတွင် ပါဝင်ခဲ့သူအဖြစ် ခင်မင်ရင်းနှီးနေသည်မှာ ကြာပါပြီ။ တိုင်းရင်းသားခေါင်းဆောင်တစ်ဦးအနေဖြင့် သူ၏တိုင်းပြည်အပေါ် သစ္စာရှိမှု၊ တိုင်းပြည်အတွက် အသက်ပေးဆောင်ရွက်ခဲ့မှုကို မှတ်

တမ်းတင်ထားတာ မတွေ့ရှိဖူးပါ။ ဆရာမောင်ဆွေသက်ကြောင့် တိုင်းပြည်က ကောင်းကောင်းကြီးသိသွားပြီ။

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၁၂)

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၁၂)မှာ စာရေးဆရာအဖြစ် လူသိများနေသော ကြည်မြင့်တိုင် ဆရာကြီးကိုသန်းဖြစ်သည်။ သူ့စာတွေဟာ အဓိကအားဖြင့် နိုင်ငံရေး ဆောင်းပါးများဖြစ်ပြီး လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှုက ပေါ်လွင်နေပါသည်။ ယခု ဆရာမောင်ဆွေသက်စာအုပ်တွင် ကျွန်တော်တို့ မသိတာတွေ အများအပြား ပါဝင်နေပါလေသည်။

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၁၃)

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၁၃)မှာ ဒု-ဗိုလ်ချုပ်ကြီး(ငြိမ်း) အောင်ရဲကျော် ဖြစ်သည်။ ဘီဒီအေခေတ်မှာ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ရာမှ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲဝင်သူ ဖြစ်လာသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အကြောင်းတော့ ဆရာမောင်ဆွေသက်စာအုပ်ဖတ်မှ သိရှိရခြင်း ဖြစ်ပါလေသည်။

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၁၄)

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၁၄)မှာ ကိုးကန့်ကာကွယ်ရေး တပ်မှူးဖြစ်သူ ကိုးကန့်သား ဦးရန်ရှောင်ပေါင်း(အသက်ကိုးဆယ်နီးပါး)ဖြစ်သည်။ တိုင်းရင်းသားတော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်တစ်ဦးအကြောင်း ခဲခဲယဉ်းယဉ်း ရှာဖွေတွေ့ရှိမေးမြန်းနိုင်သဖြင့် ဆရာဆွေသက် ကြိုးစားမှုကို ချီးကျူးမိပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ယိမ်းနွဲ့ပါးကော်မရှင်အနေဖြင့် နယ်စပ်ဒေသလေ့လာရန် ခရီးချိုခဲ့စဉ် ကိုးကန့်သို့ရောက်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ဦးရန်ရှောင်ပေါင်းတို့ ဂျပန်ကိုတော်လှန်ပြီး တိုက်ပွဲဝင်သောနေရာများသို့လည်း ရောက်ခဲ့ပါသည်။အထူးသဖြင့် ဂျပန်ကိုတိုက်ရင်း အသက်ပေးလှူကြရသော ကိုးကန့်ကာကွယ်ရေး ကျဆုံးကျောက်တိုင်သို့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ရှိပြီး အလေးပြုခဲ့ရပါလေသည်။

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၁၅)

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၁၅)အဖြစ် ယနေ့သာသနာဘောင်တွင် ကြိုးစားနေသော ယခင်လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှုတွင် ကိုယ်တိုင်ပါဝင်ခဲ့သည့် သက်တော် ၉၇ နှစ်၊ ဝါတော် ၇၇ ဝါရှိ၊ သရက်မြို့ မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက်၊ ပဓာနနာယက၊ မဟာနာယက၊ ကျိုက်ဒေးရဲ့ သက်တော်ရှည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တဣန္ဒာစာရဖြစ်သည်။ ယခုမှ သိရှိရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၁၆)

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၁၆)မှာ ရှမ်းပြည်မှ ပအိုဝ်းတိုင်းရင်းသားခေါင်းဆောင် ဗိုလ်မှူးကြီးထွန်းရင်လော(ငြိမ်း)ပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်ကတော့ လမ်းစဉ်ပါတီတွင် တွဲလုပ်ဖူးသဖြင့် ဗိုလ်မှူးကြီးအကြောင်း သိနေသည်။ ယခုစာအုပ်တွင် စုံစုံလင်လင် ဖတ်ရှုလေ့လာနိုင်ပါလေသည်။

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၁၇)

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၁၇)တွင် ဆရာကြီးသိပ္ပံမှူးတင်မှာ ကျွန်တော်နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးပြီး ဂျပန်စစ်တက္ကသိုလ် ပထမအပတ်ကျောင်းဆင်းဖြစ်သည်။ တိုင်းပြည်အတွက် ရာထူးတိုးရန်လွယ်သော ခြေလျင်တပ်ဘက်မလိုက်၊ အင်ဂျင်နီယာဘက်သို့ပြောင်းကာ အိန္ဒိယအင်ဂျင်နီယာတက္ကသိုလ်မှ ဘွဲ့ရအောင် ကြိုးပမ်းခဲ့လေသူ ဖြစ်ပါသည်။

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၁၈)

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၁၈)မှ ဗိုလ်မှူးကြီးသူရစောဖြူ(ငြိမ်း)ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်နှင့်ပြည်တွင်းစစ်များတွင် အတူတွဲခဲ့ဖူးသည်သာမက သမိုင်းဝင် ဘုရင့်နောင်စစ်ဆင်ရေးတွင် လေတပ်အမွမ်းပြခဲ့သူလည်း ဖြစ်ပါလေသည်။

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၁၉)

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၁၉)မှာ ဗိုလ်မှူးကြီးအောင်ဝင်း(ငြိမ်း)ကို ကျွန်တော် ကောင်းစွာမသိပါ။ ယခုစာအုပ်ကျမှ အသေးစိတ်သိရှိရခြင်း ဖြစ်ပါလေသည်။

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၂၀)

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၂၀)မှာ မင်္ဂလာဒုံ ကျွန်တော်တို့နှင့်အတူ ဂျပန်စစ်ကျောင်း ယောနင်းတက်ခဲ့သူ ဗိုလ်မှူးကြီးစိန်ထွန်း(ငြိမ်း)ဖြစ်ပါသည်။ ဂျပန်တော်လှန်ရေး သမိုင်းဝင်ပုံရိပ်များကို အလေးပေးဖော်ပြထားပါလေသည်။

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၂၁)

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၂၁)မှ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးထွန်းရီဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ စစ်ကိုင်းမြင်းမူသားဖြစ်ပါသည်။ သူ့အကြောင်းကို မောင်ဆွေသက်က 'ကဒူးမမှမော်ဖသို့' စာအုပ်တွင် အသေးစိတ်ဖော်ပြထားပါသည်။

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၂၂)

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၂၂)မှာ ဗိုလ်မှူးကြီးလှမိုး(ငြိမ်း) အကြောင်းဖြစ်ပြီး သူ့အကြောင်း သူကိုယ်တိုင် ရေးသားထားသော ဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုရပြီးမှ ယခုစာအုပ်တွင် အသေးစိတ်သိရခြင်း ဖြစ်ပါလေသည်။

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၂၃)

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၂၃)မှာ ဗိုလ်မှူးကြီးစိုးသိမ်း(ငြိမ်း)မှာ ကျွန်တော်နှင့် တစ်မြို့တည်းသား၊ တစ်ကျောင်းတည်းနေ ယခုလည်း ကျွန်တော်နှင့်စာပေလောကတွင် အတူလက်တွဲလုပ်ကိုင်နေသူ ဖြစ်ပါသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီးသည် သူရသတ္တိပြည့်ဝသူ၊ စကားမပြောသူဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ကျွန်တော်နှင့်

စစ်ဆင်ရေး အတူလုပ်ရာတွင် ဘုရင့်နောင်၊ ရန်ကြီးအောင် စစ်ဆင်ရေးတွင် တရုတ်ဖြူတို့အား တိုက်ပွဲကို ဦးဆောင်အနိုင်ရ တိုက်ခိုက်ခဲ့သဖြင့် ရှားရှားပါးပါး 'သီဟသူရ'ဘွဲ့ကို ဆွတ်ခူးရရှိထားသူ ဖြစ်ပါလေသည်။

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၂၄)

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၂၄)မှာ ဗိုလ်မှူးကြီးသိမ်းတုတ်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်နှင့်ညီအစ်ကို ဝမ်းကွဲတော်သည်။ ကျောင်းသားသမဂ္ဂခေတ်ကပင် စတင်၍ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည်။ ဘီအိုင်အေ ဝင်လာသောအခါ ဂျပန်ပြည် ရဲဘော်သုံးကျိပ်ဝင် ဗိုလ်လင်းယုန်ဖွင့်သော အရာရှိသင်တန်းကျောင်းသို့ ကျွန်တော်နှင့်အတူတက်ရသည်။ ဘီဒီအေပြန်ဖွင့်သောအခါ ဗိုလ်သိမ်းတုတ်က တပ်ရင်းတွင် တိုက်ရိုက်ဗိုလ်ဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်က ဂျပန်စစ်ပညာ ဆက်လက်သင်ယူရန် အရွေးခံရသည်။

တပ်မတော်တွင်ရှိစဉ် ရခိုင်စစ်မျက်နှာ၌ ဂျပန်တပ်နှင့်အတူ ဗြိတိသျှရေငုတ်သဘော်များကို တိုက်ခိုက်ခဲ့သော ဗမာ့တပ်မတော်မှ တစ်ဦးတည်းသော စစ်ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ဗြိတိသျှတပ်က ဂျပန်ခေတ်တွင် ဂလိုက်ဒါကို အသုံးပြုပြီး ကသာခရိုင် အင်းတော်သို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာသည်တွင် ဗိုလ်သိမ်းတုတ်သည် တပ်မှူးအဖြစ် ဝင်းဂိတ်တပ်များအား တိုက်ခဲ့သော ဗမာ့တပ်မတော်မှ တစ်ဦးတည်းသော တပ်မှူးကောင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၂၅)

လွတ်လပ်ရေးပုံရိပ်(၂၅)မှာ ဗိုလ်ချုပ်မင်းဂေါင်(ငြိမ်း) ဖြစ်သည်။ မန္တလေးသားဖြစ်သည်။ စစ်ကြိုခေတ် လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲဝင် အရေးတော်ပုံကာလက မန္တလေးကျောင်းသားနှင့် စစ်ကိုင်းကျောင်းသားများသည် လက်တွဲဖော်များဖြစ်သည်။ စစ်ကိုင်း ကျွန်တော်တို့ကျောင်းအုပ် မျက်နှာဖြူကြီး ကျောင်းသား တစ်နိုင်ငံလုံးတွင် ထီးထီးကြီး သပိတ်မမှောက်ဘဲရှိလေရာ

မန္တလေးကျောင်းသားများကို စည်းရုံးပြီး ရန်ကုန်သမဂ္ဂခေါင်းဆောင် ကိုဘဟိန်းဦးစီးပြီး သပိတ်လာတားသည်။ မျက်နှာဖြူကြီးက ဝါးရင်းတုတ်ဖြင့် ရိုက်လွှတ်သည်။ ကျောင်းသားသွေးမြေကျသဖြင့် စစ်ကိုင်းတစ်မြို့လုံး တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားသည်။ ကျောင်းလည်း ပိတ်လိုက်ရသည်။ မျက်နှာဖြူကြီးကိုလည်း ပြောင်းပစ်လိုက်သည်။

တစ်ဖန် တစ်နိုင်ငံလုံး ကျောင်းတွေပိတ်သော်လည်း မန္တလေးမစ်ရှင်ကျောင်းတွေက လုံးဝမပိတ်သဖြင့် သပိတ်တားရန် အကူအညီတောင်းသဖြင့် စစ်ကိုင်းကျောင်းသားသမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ခေါင်းဆောင်ပြီး မန္တလေးသပိတ်တားရသည်။ မန္တလေးအာဇာနည် (၁၇)ဦး ကျဆုံးသည့် အရေးတော်ပုံတွင်လည်း စစ်ကိုင်းက သွားရောက်ကူရသေးသည်။ ဗိုလ်ချုပ်မင်းဂေါင်သည် ကျောင်းသားအရေးတော်ပုံနှင့်ပါဝင်ခဲ့ပြီး နောက်မှဗိုလ်မှူးဗထူးတပ်တွင် ပါဝင်လာခြင်း ဖြစ်ပါလေသည်။

မှူးသမိန်